

SVEČANO OTVORENJE NOVOG DIJELA SSŠ "B. J. TROGIRANIN" 15.11.2007.

KAZALO

SVEČANO OTVORENJE ŠKOLE.....	2
UVODNIK.....	3
PROFESIONALAC U SVOM POSLU.....	4
SVEČANO OTVORENJE NOVOG DIJELA ŠKOLE....	6
ŠKOLA NEKADA I DANAS.....	8
KABINETSKA NASTAVA	10
AMATERSKO KAZALIŠTE TROGIR.....	11
KLAPA RAŠPE.....	12
BOŽIĆ.....	14
STRANI JEZICI.....	16
IN MEMORIAM – TOŠE PROESKI.....	18
ZANIMANJE: SLUŠAČ.....	20
SLOBODNA SAM BITI DRUGAČIJA.....	21
HRVATSKA U EUROPI XXI. STOLJEĆA.....	22
PREDSTAVA ŽIVOTA.....	23
RADNI USPJEH.....	23
IZBORI 2007.....	23
SPIJLA KAO BUDUĆA TUR. ATRAKCIJA.....	24
ODIJEVANJE.....	26
POSJET ZAGREBU.....	27
SPORTSKO NATJECANJE.....	27
SREDNJA ŠKOLA I JA.....	28
EPITAFI.....	30
ŠALE.....	30
UČENICI U RAZNIM PRIGODAMA.....	31

Dragi čitatelji,

Želim vam sve najbolje u novoj 2008. godini!

Ponovno je za vas pripremljeno mnogo zabave i onoga što nikad ne nedostaje u školskom listu SSŠ „Blaž Jurjev Trogir“ – učenja! U novom broju **Kairosa** nanizana su događanja u našoj školi protekle godine; u slici i riječi dočarali smo metamorfozu same škole tijekom godina; od njenog početka mnogo se promijenila i dobila niz odlika moderne ustanove za obrazovanje mladeži.

Pronaći ćete i razgovore s profesorom te s novim učenicom naše škole koji je povratnik iz daleke Amerike...

Klupa Rašpe koja je svojim nastupom na otvorenju novog dijela Škole uveličala taj svečani trenutak za sve djelatnike i učenike, primila je nagradu Grada Trogira, a o tome ćete čitati na narednim stranicama. U našoj školi imamo mnogo nadarenih učenika o kojima se malo zna; npr. Ivana Zokić i Anđelo Barišić aktivni su članovi Amaterskog kazališta Trogir, kao i mnogi drugi koji su svojim radovima potpomogli i obogatili uređenje **Kairosa**.

Također ćemo učiti o jezicima te o blagdanu Božića koji je najljepši kršćanski blagdan!

Razne druge teme bit će dotaknute: moda, sport, šale, mudre izreke te kratka reportaža s učeničkog izleta u Zagreb - glavni grad Lijepe naše.

Također u broju koji upravo držite pred sobom, pronaći ćete duboke misli naših učenika o potresnoj smrti Toše Proeskog koja je obilježila prethodnu godinu.

Dragi naši čitatelji, nadam se da ćete mnogo naučiti uz naš list, a u predstojećoj školskoj godini želim vam mnogo petica i naravno - zabave!

Vaša urednica

KAIROS

List SSŠ "Blaž Jurjev Trogir"

Dr. Franje Tuđmana 1 - TROGIR

Tel.: 021/ 882 511

Glavna urednica: Josipa Grozdanić
Voditeljica: Zdravka Marjanica, prof.
Uredništvo: Marija Miše, Ana Stipanović, Daria Mrdaković, Antonio Šoda, Frančeska Stojan, Elvira Vučkić i Josipa Najev
Lektor: Jasna Bekavac, prof.
Kompjutorska obrada i grafička priprava za tisak: Ivan Marjanica, dipl. ing.

Naslovna strana - kolaž
Zadnja strana - tempera

Izdavač: SSŠ "Blaž Jurjev Trogir"
Ravnatelj: Ivan Grga, prof.
Naklada: 500 primjeraka

Tisak: Obrt za grafičku pripremu i tisak TECHNO, Seget Donji, Hrvatskih žrtava 45, tel.: 021/ 880 678

Sponzor: ALPRO-ATT d.o.o. 21220 TROGIR
 tel.: 021/ 896 242 tel/fax: 021/ 896 243, 896 244
 e-mail: alpro-att@st.htnet.hr

PROFESIONALAC U SVOM POSLU

Među kolegama profesorima i učenicima dviju trogirskih srednjih škola, profesor **Ivan Šago** na glasu je kao iznimno komunikativna osoba s razvijenim osjećajem za humor. Poznat je naraštajima Trogira i bivše općine Trogir, ali i šire u Splitsko-dalmatinskoj županiji jer je niz godina predavao u Splitu. Profesor fizike koji uz to izrađuje ras-pored sati, a dobro ga poznaju kao voditelja svi polaznici obrazovanja odraslih, stoga čujmo što nam kaže:

Profesore, recite nam nešto o sebi!

Rođen sam 1943. godine u Trogiru gdje živim i radim. Završio sam srednju strukovnu školu strojarskoga smjera, u istoj zgradi u kojoj sad predajem. Zaposlio sam se u trogirskom brodogradilištu gdje sam radio godinu dana prije odlaska na studij. Na Pedagoškom fakultetu u Rijeci studirao sam matematiku i fiziku te postao nastavnik, a nakon toga sam upisao još dvije godine i i stekao zvanje profesora fizike.

Jeste li radili neki honorarni posao u studentskim danima?

Učestalo sam radio tijekom studiranja. Naime, nisam bio dovoljno materijalno zbrinut da bih mogao plaćati sve troškove izdržavanja.

Otkad radite u ovoj školi?

U ovoj školi radim od 17.

listopada 1987. Ujedno radim i u gimnazijskim odjeljenjima škole Ivana Lucića. Prethodno sam radio u Tehničkoj školi u Splitu nepunih 18 godina. Putovao sam, ali rad s učenicima sličan mi je u obje sredine. Ne vidim bitnu razliku između škola u Splitu i Trogiru, a pristup fizici je jednak. Radnog staža, dakle, imam malo više od 38 godina.

Što nam možete reći o svom predmetu?

Predajem fiziku - prirodnu znanost koja traži dobro poznavanje matematike. U susjednoj školi Ivana Lucića, gdje radim u gimnazijskim odjeljenjima, veoma sam zadovoljan postignutim rezultatima jer više od trećine učenika dobiva odličan iz moga predmeta, a preostale ocjene su vrlo dobar i dobar. Većina njih uspješno nastavi studirati. U SSS «B. J. Trogiranin» ima također učenika koji vole fiziku

i matematiku i postižu dobre rezultate na natjecanjima te nastavljaju studirati na fakultetima na kojima su fizika i matematika primarne. Na probleme nailazim jedino kod učenika koji dolaze s lošim predznanjem iz osnovne škole.

Kad biste se mogli vratiti u prošlost, biste li odabrali isto zvanje?

Najvjerojatnije bih odabrao isto zbog toga što je dinamično i lijepo raditi s mladima.

Što mislite, kakvi su učenici ove škole - što im najviše zamjerate?

Nemam što zamjeriti učeniku jer on nije kriv što je učenik. Kad bih bilo što zamjerio učeniku, ne bih bio profesionalac u svome zvanju. Osobno s učenicima nemam problema, oni se ponašaju prema meni korektno, a učiti se mora. Zadnjih deset godina izrađujem raspored sati stoga nisam razrednik pa ne ulazim u problematiku učeničkih izostanaka i ostaloga.

Što nam možete reći kao voditelj obrazovanja odraslih?

Kandidati su uglavnom osobe koje su pronašle određeni posao pa se žele prekvalificirati za njega. Ima i onih koji zbog lijenosti prekinu srednju školu pa ju naknadno žele završiti. Nekima pred kraj školovanja nešto zapne ili iskrzne te im godina dođe u

pitanje pa se radije odluče na ovaj korak nego na redovno školovanje.

Obrazovanje odraslih bi trebalo dovesti na razinu dostojnu polazniku i programu za koji se obrazuje. To znači da bi trebalo uložiti minimalna sredstva u obrazovanje odraslih koja nisu još u podsvijesti zakonodavca.

Kada ste kupili prvi automobil i koje je bio marke?

Moj prvi automobil, kojega sam kupio 1973. godine, bio je legendarni *Fićo*. Vozio sam ga samo nekoliko mjeseci pa kupio Peugeot 304, a nakon njega opet Peugeot 205.

Podržavate li Zakon o 0.0 promila za vozače?

To nema nikakve veze s vozačima nego s vlasnicima osiguranja koji su na zakonit način smanjili mogućnost isplate štete prilikom prometnih nesreća na cestama. Tim potezom je ugroženo vinogradarstvo koje treba poticati, a ne osporavati.

Omogućuje li nova školska zgrada kvalitetniji rad?

Naravno da omogućuje. Bilo bi idealno kad bismo svi radili u jednoj smjeni što iziskuje još ovoliko prostora, dakako i opreme. Učenici imaju kabinetsku nastavu koja im pruža kvalitetnije obrazovanje. Svaki prostor je učenicima i predavačima ugodan za rad.

Što bi trebalo promijeniti u školstvu?

U bliskoj budućnosti bi trebali raditi samo u prvoj

smjeni, kao što sam već rekao, a popodne se posvetiti drugim konstruktivnim sadržajima. Zatim bi valjalo smanjiti suviše programe koji opterećuju učenike i narušavaju kvalitetu obrazovanja.

Što mislite koji su najveći poroci učenika ove škole?

Vjerujem u svijest učenika i prepuštam svakom pojedincu da sam sebi prizna svoj porok. Jedino sam siguran kako u dobi učenika srednje škole još ne može biti poroka osim, ne daj Bože, bolesti. Uostalom, učenik se ponaša onako kako je odgojen i od njegove obitelji potječu dobre i loše osobine.

Što biste poručili učenicima i kolegama profesorima?

Da se mnogo više približe jedni drugima, jedino na taj način mogu pronaći sebe. Život je jedan, a kako bi bio i vrijedan potrebno je u njega unijeti što više međusobne komunikacije.

Što Vam pruža najveće zadovoljstvo u radu s učenicima?

Oni su cvijet mladosti i veliko mi je zadovoljstvo svakodnevno biti uz njih jer to čovjeka čini mladim, a iz njihovih očiju zrači sjaj veselja i dobrih namjera.

Imate li što posebno istaknuti iz svoje dugogodišnje prakse?

Život mi je omogućio da stečeno jednogodišnje radno iskustvo uporno ponavljam punih 38 godina.

Kako gledate na odlazak u mirovinu i hoće li Vam biti žao ostaviti ovaj posao?

Neće mi biti žao otići u zasluženu mirovinu. Najprije se namjeravam odmoriti i napraviti sebi što kvalitetniji dnevni plan, što ću rješavati ležerno i u hodu.

Znate li kakav vic, za kraj?

Znam. Najveći vic za mene je što nema kraja humoru koji nasmijava gotovo sve ljude.

Razgovarao: Dragan Alajbeg IV.e

SVEČANO OTVORENJE NOVOG DIJELA ŠKOLE

Ravnatelj Ivan Grga

Nakon završetka radova dogradnje i nadogradnje te opremanja SSŠ „B. J. Trogiranin“, dana 15. studenog 2007. upriličena je svečanost kojoj su nazočili: predstavnici županijskog odjela za prosvjetu, predstavnici Grada Trogira, ravnatelji srednjih i osnovnih škola Trogira i bivše općine Trogir, djelatnici naše škole, članovi Školskog odbora,

Voditeljica Ana Marić IV.b

predstavnici roditelja i učenika, mediji... Klapa *Rašpe* je svojim kulturno-zabavnim programom uveličala ovu svečanost. Sve nazočne pozdravio je ravnatelj Ivan Grga kojemu je ovim svečanim danom otpočeo drugi mandat. Program je vodila učenica Ana Marić (4.b), a pjesme su krasnoslovile Lucija Bojkić (4.a) i Ana Kapetanović (4.b).

Zdravko Omrčen - pročelnik županijskog Upravnog odjela za prosvjetu zahvalio je našem premijeru Ivi Sanaderu, Dalmatincu i Splitskaninu, što je omogućio realizaciju onoga što su u Županiji zamislili, uključujući nadogradnju SSŠ „B. J. Trogiranin“. U ovaj objekt uloženo je oko šest milijuna kuna, što je Županija realizirala u suradnji s Gradom Trogirom i izvođačima.

- Rekonstrukcijom te dogradnjom i nadogradnjom dobilo se oko 1600 m četvornih prostora gdje je smješteno osam učionica, radionica ručne i strojne obrade, višenamjenska dvorana, uredske prostorije i sanitarni čvorovi. Sadašnji ukupni prostor dugo će vremena zadovoljavati potrebe rada u dvije smjene. Međutim, za rad u jednoj smjeni (što je plan u bliskoj budućnosti) trebalo bi nam još desetak učionica. Trenutno Škola ima dvadeset i jednu učionicu, a nastava se odvija u kabinetima zahvaljujući povećanju broja učionica, navodi ravnatelj Ivan Grga.

SSŠ „Blaž Jurjev Trogiranin“ osnovana je 1992. godine. Odgaja i obrazuje učenike u trogodišnjim i četverogodišnjim zanimanjima u strojarstvu, elektrotehnici, brodogradnji te ugostiteljstvu i turizmu. Škola ima dvadeset pet razrednih odjeljenja, od čega šesnaest četverogodišnjih i devet trogodišnjih, ukupno nastavu pohađa oko

Zdravko Omrčen, županijski pročelnik za prosvjetu

šeststo pedeset učenika. Svake školske godine upisuje sedam novih odjeljenja. Prethodne tri školske godine pokrenuto je deficitarno zanimanje *brodograditelj* u dogovoru s Brodotrogirom i Zavodom za zapošljavanje. Tako neki naši učenici imaju ugovor s Brodotrogirom gdje obavljaju i praktičnu nastavu. Pored redovnog obrazovanja, Škola ima i obrazovanje odraslih u kojemu se godišnje educira četrdesetak polaznika. Naša škola postiže veoma dobre odgojno-obrazovne rezultate, a pokazatelj

Krasnoslovica Lucija Bojkić IV.a

Krasnoslovica Ana Kapetanović IV.b

tomu su visoki plasmani na natjecanjima na županijskoj i državnoj razini. Naši učenici surađuju i u školskom listu *Kairos* koji izlazi dva puta godišnje. Škola ima izuzetno dobru suradnju sa svim ustanovama, društvima i institucijama u gradu, kao i s tvrtkama, obrtničkim i ugostiteljskim radnjama gdje naši učenici obavljaju praktični dio nastave.

Osnivanjem Škole 1992. godine nastale su teškoće u organizaciji i realizaciji odgojno-obrazovnog rada zbog nedovoljnog broja učionica i ugostiteljskog prostora, kao i njihove nedostatne opremljenosti. Stoga su pokrenute sve potrebne radnje za rekonstrukciju dijela školske zgrade - dogradnjom i nadogradnjom koje su otpočele 2003. godine, nakon imenovanja današnjeg ravnatelja Ivana Grge. Zahvaljujući Gradu Trogiru i Županiji splitsko-dalmatinskoj donesena je odluka o gradnji, a financijska sredstva u potpunosti je osigurala Županija splitsko-dalmatinska iz kapitalnih ulaganja Vlade RH.

Idejni, glavni i izvedbeni projekt izradio je Mediteran projekt iz Trogira. Radovi su započeli ljeti 2004., a završili tijekom školske godine 2006./2007., od kada se već odvija nastava u novom dijelu Škole. Nadzorne radove obavila

je tvrtka Raster d.o.o. Uslijedilo je opremanje nastavnim i uredskim namještajem. U novom dijelu školske zgrade ugrađeno je centralno grijanje i klimatizacija, a kabineti su opremljeni računalnom opremom. U siječnju 2007. obavljen je tehnički pregled objekta i zaključeno je kako zadovoljava sve uvjete za rad.

U ime svih djelatnika, ravnatelj Grga zahvalio je svima koji

Zdravku Omrčenu i njegovim suradnicima, posebno gospođi Slavki Antić na suradnji i pomoći, zatim Gradu Trogiru na potpori oko izgradnje, oslobađanju od komunalnog doprinosa i donaciji za opremanje Škole. Ravnatelj Ivan Grga uručio je u ime Škole gospodinu Omrčenu reljef Kairosa.

- Nadam se da će se dobra suradnja nastaviti i oko opremanja

su sudjelovali u gradnji, nadogradnji i opremanju Škole te nam omogućili bolje uvjete za rad, a posebno Županiji splitsko-dalmatinskoj /na čelu sa županom - gospodinom Antom Sanderom/, županijskom pročelniku

starog dijela školske zgrade, naveo je ravnatelj. Svečanost se nastavila u kabinetu ugostiteljstva gdje su svi nazočni bili pozvani na domjenak.

Josipa Grozdanić III.a

Ravnatelj Grga uručuje reljef Kairosa gospodinu Omrčenu

ŠKOLA NEKADA I DANAS

*Blaž Jurjev Trogirani
SV. JAKOV I SVECI
poliptih, 1436., tempera na drvu
iz crkve Sv. Jakova na Čiovu*

NAZIV ŠKOLE - BLAŽ JURJEV TROGIRANIN

Škola je dobila naziv po velikom gotičkom slikaru Blažu Jurjevu Trogiraninu. On je najvjerojatnije rođen u Lici, u Lapcu oko 1390. godine, a umro je u Zadru 1450. godine. Radio je u mnogim dalmatinskim gradovima: Dubrovniku, Korčuli, Zadru, Splitu, a najviše u Trogiru zbog čega je i dobio naziv Trogirani. Stvorio je brojna umjetnička djela slikajući temperom na dasci, posebice raspela i poliptihe, a neka od njegovih djela mogu se vidjeti u trogirskim crkvama.

*Blaž Jurjev Trogirani
BOGORODICA U RUŽIČNJAKU
oko 1433., tempera na drvu
iz katedrale Sv. Lovre u Trogiru*

Srednje školstvo nekada

Još za vrijeme Kraljevine Jugoslavije u Trogiru je djelovala **Pučka škola** u trajanju od četiri godine i Niža građanska škola u trajanju od šest godina.

Razvojem brodogradnje i osnivanjem brodogradilišta u Trogiru se stvara potreba za stručnim kadrom, pa se 1946. osniva **Škola učenika u privredi** u koju su se upisivali učenici sa završenih šest razreda osnovne škole.

Školske godine 1950./51. ova škola prerasta u **Industrijsku školu "Andrija Buble"** u koju se upisuju učenici sa završenom osnovnom školom. Brojnim reformama školstva Škola je mijenjala obrazovnu strukturu i imena pa je tako još bila **Srednjoškolski centar „Trogirski partizanski odred“** i konačno 1992. dobiva sadašnji naziv.

Škola danas

SSŠ "Blaž Jurjev Trogiranin" osnovana je 01. rujna 1992. kad od **Centra odgoja i usmjerenog obrazovanja** nastaju dvije škole: **Srednja škola Ivana Lucića** (gimnazija i

ekonomska) i **Srednja strukovna škola "Blaž Jurjev Trogiranin"** (područje ugostiteljstva i turizma, elektrotehnike, strojarstva i brodogradnje). Obje škole rade u istoj zgradi, gimnazija na katu, a naša škola u prizemlju. Zbog nedostatka učionica naša škola je bila upućena prije nekoliko godina iznajmljivati prostor Pučkog učilišta i Brodomerkura. Stoga je godine 2004.

pokrenut projekt izrade novog dijela zgrade, što je privedeno kraju prošle školske godine i Škola ima današnji igled. U njoj se obrazuje za zanimanja: hotelijersko-turistički tehničar, računalni tehničar u strojarstvu, elektrotehničar, konobar, kuhar, instalater grijanja i klimatizacije, graditelj broda i autolimar. Škola ima kabinete za sve predmete, a nastava TZK se izvodi u gradskoj sportskoj dvorani „Vinko Kandija“.

Naziv školskog lista - Kairos

Kao što znate, Kairos je kod starih Grka bio bog sretnog trenutka, pravog časa ili zgodne prilike. Kairos samo jedanput u životu proleti pokraj svih nas na ovoj kugli i to je naš sudbonosni trenutak koji moramo znati prepoznati i uhvatiti Kairosa za čuperak kose.

No, Kairos je uvijek u letu, a čuperak nad čelom, na zatiljku je čelav, tj. neuhvatljiv je kao sretna prigoda. Reljef Kairosa izrađen je prema Lizipovu predlošku u 4.-3. stoljeću prije Krista, a u samostanskoj zbirci Sv. Nikole najvrjedniji je grčki mramorni reljef s likom Kairosa koji je kopija nestalog Lizipovog djela.

Marija Miše II.b

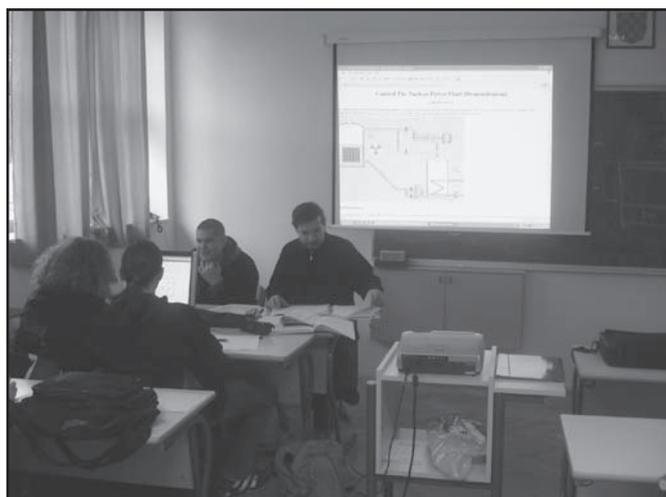
MRAMORNI RELJEF KAIROSA
iz samostanske zbirke Sv. Nikole u Trogiru

KABINETSKA NASTAVA

Kabinet novih tehnologija

Kabinet strojarstva

Kabinet ručne obrade

Kabinet matematike

Kabinet kuharstva

Kabinet posluživanja

AMATERSKO KAZALIŠTE TROGIR

Predstava Trovatelji - u ženskoj ulozi Ivana Zokić (druga slijeva)

Nakon provedne audicije, Amatersko kazalište **Trogir** započelo je s radom 23. 11. 2003. godine pod vodstvom profesorice Line Bujas. Probe se održavaju dva do tri puta tjedno, a glazbu za predstave priprema Katarina Buble. Kako bi predstava bila uspješna, potrebno je mnogo rada i vježbe, ali nije dovoljna samo volja i upornost - primaran je talent. Povodom Dana grada, tj. blagdana našeg nebeskog

zaštitnika blaženog Ivana Trogirskog održana je 12. studenog predstava Trovatelji u župnoj dvorani Župe sv. Lovre. Trovatelji su ujedno predstava koju smo izvodili dva puta prethodnog ljeta u prostorima Muzeja grada Trogira te jedanput u Kaštel Lukšiću.

U ovoj predstavi isprepliću se dvije trogirске legende što je čini iznimno zanimljivom. U jednoj od legendi po kojima je nastala

Predstava Trovatelji - u muškoj ulozi Anđelo Barišić

predstava opasni plemić Damjan otrovao je 3 sestre kako bi se domogao njihova imanja, a kuma Mila ga cijelo vrijeme pokušava razotkriti pred sestrama. U drugom se dijelu govori o čovjeku koji se oženio kako bi spasio obitelj od propadanja, unatoč tome što je bio

zaljubljen u djevojku Joru. Kad je doznala njegova supruga za vječnu ljubav svog muža, ubila je djevojku suparnicu. Na kraju i muž zbog tuge sklopi oči zauvijek. Glavna poveznica ovih dviju legendi su sami trovatelji - brat i sestra Dirson, koji su i Damjanu i ljubomornoj supruzi nabavili otrov.

Sljedeća predstava Amaterskog kazališta pod nazivom Plava boja snijega održana je 30. studenog u kinodvorani Domo-bran.

Naše kazalište čine: Marijana Matijaš, Vinka Grga, Valentina Špika, Ivana Zokić, Anđelo Barišić, Jelena Radačić, Anđela Matijašević, Ivan Čujić, Blanka Vukelić, Linda Kovačević, Kristina Bašić, Jasna Kozlica, Irena Ban, Ana Čarija, Damir Đirlić. Kako vidimo, neki od njih su sadašnji ili bivši učenici naše škole.

Tijekom protekle četiri godine pripremili smo oko 10-ak predstava. Neke od njih su: 8. frlj, Sarkofag s milosrđem, Karmelengova kći, Legenda o blaženom Augustinu Kažotiću, Bitkula i Agape, Legenda o sv. Ivanu Trogirskom, Tridni, Bili cvit, Sretni princ, Petrov Božić, Kraljevna na zrnu graška, Miss blesis, Trovatelji te Plava boja snijega.

Na probama iščitavamo tekst, vježbamo glas, redatelj nam daje upute, rješavamo režiju i sl. Vlada obiteljska atmosfera, svi smo kao jedno, ali, naravno, moramo biti ozbiljni kako bi što bolje odradili predstavu. Scenu radimo sami. Svaka nova uloga doprinosi našem glumačkom izrazu. O šivanju naših kostima brine se gospođa Slavica Stanković, a financira nas Grad Trogir.

Ivana Zokić III.b

KLAPA RAŠPE

Ove godine Klapa Rašpe dobila je nagradu Grada Trogira u kategoriji skupnih nagrada za višegodišnje kulturno djelovanje.

Svojim kulturno-zabavnim programom uljepšala je i svečano otvorenje novog dijela naše škole 15. studenoga 2007. godine.

U Klapi pjevaju: Paola Glavurtić - *sopran (kao I. tenor)* / Joško Šantić - *II. tenor* / Duško Geić - *bariton* / Venko Cvitanović - *bas* / Joško Županović - *bas i gitarist*. Zanimljivo je naglasiti da su Duško Geić (sada umirovljenik) i Joško Županović dugogodišnji profesori u SSS „B. J. Trogirin”.

Klapa **Rašpe** djeluje od 1996. god. Njen osnivač i voditelj je maestro Duško Geić - trogirski pjesnik, melograf, angažirani promicatelj i tečni govornik autentične trogirske

cakavice. Pored izvorne pjesme, Klapa njeguje jednu vrstu dalmatinske balade. Atipičan sastav klape u pjesmama koje čine odmak od izvornog **capella** pjevanja, ne diskreditira ono dalmatinsko u pjevu već odaje diskretnu težnju ka zabavnom. Uz mnoge nastupe u nas i u inozemstvu, Klapa je snimila dva nosača zvuka: **More ti si čežnja** (1999.) i **Dalmacija, lipo ti je ime** (2006.), a u albumu-kompilaciji **Tenori i tenorini o svome Trogiru**, zastupljena je s tri pjesme.

Na repertoaru ima mnogo novokomponiranih pjesama, čak i šlagera, no onog tipa koji ima dobar, snažan i bogat tekst te izvrsnu glazbu. Katkad te skladbe u izvedbi tzv. zabavnjaka i nisu prepoznate kao kvalitetne, ali ako ih se premjesti u klapski milje, malo doradi i prilagodi višeglasnom

pjevanju, one dobiju umjetničku težinu i osebnost. Te pjesme su tipa Šibenska balada, Mor-nareva žena, Vela Luka, More ti si čežnja, a klapski prilagođene imaju posve drukčiju formu. Još jedan odmak od izvornog je uvođenje diskretne akordne gitarističke pratnje. Izvorno dalmatinsko pjevanje **capella** nema instrumentalnu pratnju, ali ovdje je gitara nenametljivo pridružena, jer balade koje se izvode zahtijevaju takav oblik muziciranja.

Za razliku od većine muških klapa, klapa **Rašpe** umjesto prvog tenora ima ženski vokal. Veoma je malo klapa koje tvore takve višeglasne kombinacije. Za dalmatinsku klapu najvažniji je prvi tenor, jer je sve glasove u odnosu na njega relativno lako naći. Broj pjevača je manji nego što običavamo susresti kod drugih klapa. Zbog nastupa i zahtjeva publike, Klapa se proširila i od kvarteta postala uz još jedan pridruženi bas kvintet koji je po broju i postavi glasova vrlo blizu izvornoj klapi.

- Kada su naši stari pjevali, nisu to bile klape od 10 do 12 pjevača što danas nerijetko susrećemo na pozornicama. Klapa je zapravo bila grupa prijatelja koja je znala lijepo zapjevati. Teško je bilo naći dvanaest prijatelja koji su uz to još i lijepo pjevali, pa je te klape činilo četiri, pet ili možda šest pjevača – ističe maestro Duško Geić. Klapa **Rašpe** se sastaje jednom tjedno na način na koji se okupljaju prijatelji koji žele

Duško Geić, voditelj klape Rašpe

baciti na karte, na balote, ili žele zaigrati na mali balun. No, drago im je nastupati što i jest smisao bavljenja glazbom. Klapa voli i da je slušaju, premda više pjeva radi sebe.

Nastupi nikada nisu bili prioritet ove klape iako su proteklih deset godina neprestano prisutni na trogirskoj i drugim pozornicama, pa i u inozemstvu. U program su uvrštene i neke **a capella** pjesme, a neke od njih su pravi izvorni trogirski napjevi ili obrada jedne pjesme Petra Hektorovića čime se klapa **Rašpe** profilira u vrsnog i ozbiljnog **a capella** interpretatora. Kod ove klape do izražaja dolazi sklonost trubadurskom, pomalo salonskom muziciranju. Stoga se na repertoaru može naći uistinu niz prekrasnih pjesama i s dubrovačkog područja u kojima ima mnogo zajedničkog s našim trogirskim gradskim ambijentom.

Uredništvo

**Brončana plaketa -
ovogodišnja nagrada Grada
Trogira u kategoriji skupnih
nagrada za višegodišnje
kulturno djelovanje klape
Rašpe.**

BOŽIĆ

Božić, jedan od najvećih kršćanskih blagdana, kalendarski je smješten potkraj prosinca te time okuplja mnogo drevnije mitološke i folklorne tradicije. U europskom kulturnom krugu čvrsto je povezan s ugođajem snijega i zime, s tmurnim kratkim danima za kojih se Sunce povuklo k jugu, s dugim hladnim noćima. Otud je Božić i blagdan kućne topline, obitelji, uspomena i zajedništva, predaka i djece, a na selu i domaćih životinja. Takvim slikama tradicionalno kršćanstvo obogaćuje izvornu biblijsku priču o Kristovom rođenju. No, ta je priča samo djelomice idilična; u nju se upliće i motiv ljudske nevolje i bešćutnosti. Njezinim junacima uskraćeno je, bar isprva, sve ono što tvori ugodu Božića.

Uprizorenje Kristova rođenja u Betlehemu, u stajici dočaravamo pravljjenjem jaslica koje nisu nastale za Isusova života. One potječu iz četvrtoga stoljeća, kada su bile klesane na kamenim kovčezima, slikane na zidovima rimskih katakombi ili izvezene na liturgijskoj odjeći. Prizorom jaslica bio je fasciniran sveti Franjo Asiški te je stoga napravio žive jaslice u pećini nedaleko od talijanskoga grada Greccija godine 1223., tj. nedaleko od svog rodnog mjesta.

Božićno drveće - jedna je od najpoznatijih i najpopularnijih tradicija koje se povezuju s proslavom Božića. To je obično zimzeleno stablo koje se unosi u dom ili se postavlja na otvorenom, a tijekom dana prije Božića urešava se kuglicama, slasticama te božićnim ukrasima, malim raznobojnim svjetiljakama, dok su se prije pojave električne energije drvca ukrašavala svijećama. Na vrh drvca često se postavljaju

Tradicionalno božićno drveće

anđeo ili zvijezda repatica koja predstavlja betlehemsku zvijezdu iz priče o rođenju Isusa Krista.

Božićno drveće u Hrvatskoj - počinje se pojavljivati tek 50-ih godina 19. stoljeća. Običaj ukrašavanja božićnog drvca u našu zemlju prodro je iz Austro – Ugarske Monarhije i njemačke tradicije te tadašnjih prostorno - političkih odnosa. No, čak i prije širenja tog običaja, domovi su na Badnjak bili urešeni cvijećem, plodovima i zelenilom, za što su najčešće bila zadužena djeca. Uz to, u kuću se unosio badnjak - debeli panj ili klada koji je na tu noć, ali i kasnije, gorio na ognjištu. U početku su se kitila bjelogorična stabla, a kasnije, učestalim pošumljavanjem, za ukrašavanje se počinju koristiti crnogorična stabla.

Božićna drvca su se najčešće ukrašavala voćem: jabukama, narančama, šljivama, kruškama, ali i raznim slasticama, šarenim papirnatim lancima te srebrnim i zlatnim nitima, a rjeđe i staklenim figurama. Čest su i lijep ukras bili pozlaćeni orasi i lješnjaci kojima

se kitilo drveće, a najčešće su se stavljale svijeće kao simbol nade i prisutnosti božanstva. Poslije su se postavljali i komadići vate, voska ili papira koji su ukrašavajući ga simbolizirali snijeg na boru ili jeli. Današnja božićna drvca mogu biti prirodna i umjetna.

Božićna abeceda

Advent ili došašće - označava vrijeme: četiri tjedna pred Božić, a znači dolazak Spasitelja.

Božić – rođenje Isusa Krista u Betlehemu.

Cvijet – prisutnost crvenog

božićnog cvijeća u crkvama i domovima kao simbola ljubavi.

Čestitke - ovaj obiteljski blagdan mnoge potakne na pisanje čestitki, a u novije vrijeme se za čestitanje Božića koriste i drugi mediji: Internet i mobitel.

Drvo – tradicija kićenja božićnog drvca.

Egipat – zemlja u koju bježe Josip i Marija s novorođenim Djetetom kako bi izbjegli srdžbu i opasnost koja je dolazila od kralja Heroda; pogubljenje nevine dječice.

Franjo Asiški - svetac koji je

prvi postavio žive jaslice.

Hrvatski Božić – vjernici Hrvati su proslavi ovoga blagdana dodali mnogo toga vlastitoga kao što su posebni božićni običaji, jele i napose predivne božićne pjesme.

Imela – u zimskim danima, uz borove, jedini ukras koji se mogao pronaći u prirodi.

Jaslice – izrada i postavljanje

jaslica jedan je od najpopularnijih kršćanskih običaja koja predstavljaju Kristovo rođenje, a mnogi likovi ljudi i životinja prava su umjetnička djela.

Kraljevi – mudraci s Istoka koji

se vođeni zvijezdom dolaze pokloniti novorođenom Djetetu, a to su: Gašpar, Melkior i Baltazar.

Lamete – čest ukras na božićnim drvcima u kombinaciji sa svjetiljkama.

Magarac i vol – prisutni su u jaslicama u kojima se rodio Spasitelj.

Nevina dječica – kralj Herod bolesno ljubomorani što je rođen „kralj židovski“ daje pobijati svu djecu u Betlehemu i okolici, od novorođenčadi do navršene dvije godine.

Obitelj - Sveta obitelj koju čine: Blažena Djevica Marija, Isus kao dječak i sveti Josip.

Pšenica - sije se na Svetu

Luciju, a za Božić se koristi uz zapaljene svijeće kao simbol života.

Radost - glavno obilježje betlehemske noći u kojoj se nebo spaja sa zemljom.

Stjepan, prvomučenik - jedan je od sedmorice đakona u počecima Crkve kojega su starješine zbog ugleda lažno optužili i kamenovali, a njegov blagdan se slavi dan poslije Božića.

Štalica - simbol bijede i skromnosti po kojem Isus ulazi u jad i nevolju ovoga svijeta.

Tamjan, zlato i smirna – darovi su trojice mudraca (kraljeva) novorođenom Kristu.

Ukras – predmet radosti koja

se za Božić iskazuje urešavanjem domova, crkava itd.

Vijenac - adventski vijenac

izrađen od slame ili borovih grančica sa četiri svijeće.

Xmas - kratica za Božić (engl. Christmas).

Zornice - rane mise koje se slave u zoru tijekom svih dana Adventa, osim nedjelja.

Žaruljice – dio Božićnog ugođaja kada su mnogi gradovi, ulice, domovi i crkve okićeni malim treptećim, čak i glazbenim svjetiljkama.

Pripremila: Ana Stipanović II.b

Vukovar - not to be forgotten

Small peaceful town on the Dunav coast 16 years ago was a living hell. Today it is all denied and forgotten.

Images of horror circled the earth. The images of crying boy which lost his parents were on the covers of the all newspapers in the world. City of Vukovar was totally destroyed by the superior enemy army. Many brave people stayed there to defend their homes or villages. With very few weapons they defended city for three months and helped the Croatian army to stand on their own feet. But enemy was far more superior and Vukovar had to fall. Terrible crimes were committed in front of the all world. Today it's all denied. War criminals are walking as if their crimes had never happened. Memories faded like everything that people fought for. Though is no justice we will not forget what happened there. We won the war, we deserve our freedom but the price we paid is too big. Vukovar presents our fight for freedom and that will never be forgotten!

Alen Čaljkusić, III.f

Josipa Najev I.a

Interview

A student who came from United States of America

What's your name?

- Roko Sokol.

Hi! What's up?

- Nothing much, just chilling.

So, you've come to Croatia, why?

- I'm here because I wanted to start a new life.

Is it better here than in USA?

- Yeah, it's all right, two totally different life styles and environment.

Except for school, what else are you doing here?

- At the moment I play a little basketball and video games. I'm also looking for a job.

What do you think about school system in Croatia?

- I think that it is much better than in Los Angeles, it seems to be more complex, but easier.

Have you started to learn Croatian, or you don't care?

- Yeah, I do what I can to learn, but, it's not like I speak Croatian all day.

Is Croatian difficult?

- Yeah, very difficult.

How are you communicating with people around here?

- I usually speak Croatian that I know, and English.

What do you think about teachers?

- I think that they are nice with a lot to teach.

Are you going back to Los Angeles, or you are staying here for good?

- Well, if I do go back it won't be until after next summer, so that's about a year from now.

And to end this conversation, what did you like best since you came here?

- I like the people I've met, and the food I've been eating.

Conversation: Antonio Šoda III.a

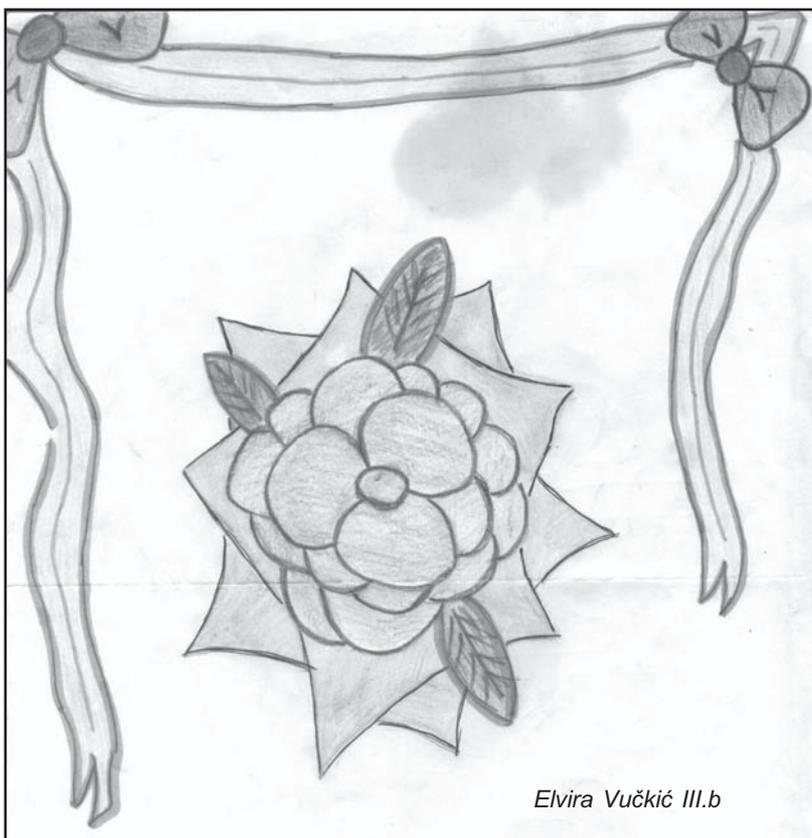

Liebe

In wenigen Worten zu sagen
 Liebe heisst das Aufleuchten
 In Deinen Augen zu sehen
 Und den Klang
 Deines hallen Lachens
 Zu hören.

Liebe ist die Duft
 In Deinem Nacken und
 Deine aufgeregte Freude fühlen
 Die Geborgenheit
 Deiner Arme spüren
 Und Dich niemals verlassen.

Liebe heisst
 Alles mit Dir zu teilen
 Du bist alles für mich
 Leben und Glück
 Nur mit Dir
 Bedeutet Liebe Ewigkeit.

Elvira Vučković III.b

Frančeska Stojan I.a

Noël

*Tant qu'il y aura Noël
 Je garderais l'espoir.
 C'est le plus beau cadeau
 Que l'on puisse recevoir.*

*Tant qu'il y aura Noël
 Je sais que demain
 Une étoile dans le ciel
 Guidera mon chemin.*

*Tant qu'il y aura Noël
 Nous garderons l'espoir.
 C'est le plus beau cadeau
 Que l'on puisse recevoir.*

*Tant qu'il y aura Noël
 Je sais que demain
 Dans le ciel une étoile
 Reviendra allumer nos âmes
 Dans un monde illuminé d'amour!*

Frančeska Stojan I.a

Josipa Najev I.a

Uno su mille...

Se sei a terra,
 Tu non strisciare mai.
 Se ti diranno sei finito,
 Tu non ci credere...

Ma quanto é dura la salita,
 Uno su mille ce la fa
 In gioco cè la vita
 Non ti abattere mai
 E vai avanti
 con quella stessa grinta...

Che uno su mille ce la fa
 Puoi non crederci
 Ma devi andare avanti
 per la tua strada...

E sai sempre che cè qualcuno
 Che ti vuol bene
 E che con te quel percorso farà...

Devi crederci che proprio uno su
 Mille sarà te...

Josipa Najev I.a

IN MEMORIAM – TOŠE PROESKI

Danas je jedno predivno biće izgubio svijet, o Bože, zašto si ubrao taj predivan cvijet?

Posljednje „zbogom“
balkanskom kralju balada

Tog jutra, 16.10. oko 8.00h majka me nazvala na mobitel i drščućim glasom rekla: Josipa, Josipa, Toše je poginuo! Nema ga više...". Istog trenutka sam osjetila nevjerojatnu bol. Stezalo me u srcu, kao da će se svakog trenu raspršiti u tisuću komadića. S mobitelom u ruci i nepomična sjedila sam na podu svoje sobe u potoku suza. Bio je to za mene šok. Na vijestima je neprestano ponavljano kako se dogodila velika tragedija, konačno, a ja sam samo sjedila i plakala u nadi da će doći vijest kako je Toše još uvijek s nama. To se

nije dogodilo...

Tošu sam upoznala 2006. godine u Trogiru i postao je moj dobar prijatelj. Bio je skroman, tih mladić, pun ljubavi i dobrote. Čak i kad nije bio blizu, osjećala sam njegove ruke na ramenima kako me guraju naprijed. Kad je pjevao, rješavao je moje probleme; a kad bih pogledala u nijemu sliku na zidu svoje sobe, razgovarali bismo... Bio je 10 godina stariji od mene, ali dobro smo se razumjeli zbog toga što je imao dušu djeteta. Dušu koju svatko razumije i koja razumije svakoga.

Toše je rođen 25. siječnja 1981. u Prilepu u Makedoniji. Bio je veoma dobro i veselo dijete uz braću Kristijana i Nikolu te sestru Doru. Svoj prvi korak ka zvijezdama napravio je s 15 godina na dječjem festivalu u rodnom gradu. Glazbi se ozbiljnije posvetio s 18 godina kada je na „Sunčanim skalama '99.“ počeo osvajati srca slušatelja svojim anđeoskim glasom. Svoj prvi album ***Nekade vo nokta*** objavio je 1999. godine. Godinu nakon prvog albuma izdaje drugi - ***Sinot Božji***, a 2002. izlazi i treći ***Ako me pogledaš u oči***. 2004. godine objavljuje ***prvi*** album za područje Hrvatske i Slovenije - ***Dan za nas***. Pobjeda s pjesmom Life na izboru za makedonsku pjesmu za pjesmu Eurovizije 2004., donijela mu je još veći probitak na svjetsku scenu - nastup na Eurosongu. 2005. godine Toše izdaje još jedan album ***Pratim te***, a u kolovozu 2007. objavljuje posljednji ***Igra bez granica*** koji je u Hrvatskoj već proglašen

Toše na 10. HRF u Trogiru 2.lipnja '06.

albumom godine.

Cijeli svoj život Toše je posvetio humanitarnom radu, radu s djecom bez roditelja. Bio je UNICEF-ov ambasador dobre volje i počasni državljanin Makedonije. Njegova pjesma ***This world*** priznata je kao UNICEF-ova himna. Svoj mladi život, život koji je tek počeo pupati, izgubio je na putu za Zagreb, kamo je išao s menadžericom Ljiljanom i vozačem. Toše je bio kralj balkanske glazbe, zvijezda u usponu koju je volio cijeli svijet...

Mislim da su mnogi ponešeni tugom i nevjericom pitali: „Zašto, Bože? Zašto uvijek prve uzimaš one koji vrijede?“ Ali...sve se događa s razlogom... Vjerujem da je Toše sada na najljepšem i najsigurnijem mjestu, jer nema mjesta sigurnijeg od Neba. Vjerujem kako nas sada sve gleda s visina s velikim ponosom, onim istim ponosom s kojim mi pjevamo njegove pjesme. Prije možda nije znao koliko ga ljudi uistinu voli, ali sada to sigurno zna.

Moja dobra prijateljica toga dana mi je rekla: „Imao je razlog zašto je otišao. Ali je još uvijek tu; među nama je njegov duh. I živjet će još dugo, sve dok žive njegove pjesme, živ je... Otišao je s poljupcima...sviju nas!“ I doista me utješila, a i sebe.

Na ovom svijetu preostaje nam zahvaliti Bogu i Tošinim roditeljima koji su nam poklonili tako rijetko nesebično biće i divnu osobu zlatnog srca koja je živjela za glazbu i one najslabije.

Dominika, Nikola, od srca vam hvala što ste Tošu poklonili svijetu!

Svijet nije mogao imati veće sreće i časti! Toše je ponos i uzor svih nas, on je anđeo na nebu, čeka nas...

Toše je ostavio neizbrisiv pečat koji mi je promijenio život i dao mu posebnu snagu.

POČIVAO U MIRU!

Josipa Grozdanić III.a

Mjesečina

*Pusti noćas loše vrijeme
i zemaljske sve probleme
zaboravi na gužve glasne
i letove što kasne.*

*Stišaj noćas telefone
nek nam samo srca zvone
ugasit ćemo svjetla sva
samo mjesec nek nam sja.*

*Nije mjesečina to što sja u noći
to su tvoje oči pune ljubavi
nije mjesečina kriva nego
okus vina
i tvoje usne vrele što me zavele.*

*Nema nepozvanog gosta
da pokuca po sol i šećer
za moju sreću bit će dosta
tvoje usne ovu večer.*

(s albuma ***Igra bez granica***)

Ukradeno nebo

Moje nebo bilo je nasmijano i plavo.
Volio sam pogledom
po njemu ploviti i duboko roniti.
Sada sam dublje, a nebo nepoznato
– strano.

U noći sjetim se neba,
a tužno sjećanje mira mi ne da.
Ponekad da nitko ne vidi
kradom sa strane,
suza mi na pružene dlanove kane.

Još dugo će oči tražiti
svoga neba boje,
a nepravda u duši odzvanjati:
rat je ukrao nebo moje.

Dean Lazarević I.c

ZANIMANJE: SLUŠAČ

Mnogi se pitaju što to ljude može natjerati da započnu krvoločne ratove te bespoštedno razaraju sve što je „neprijateljsko“. Gdje je ta granica kad susjed, dojučerašnji prijatelj, sad preko noći postaje najljući neprijatelj. Što je to što je izazvalo takvu promjenu u čovjeku? Tuđe ponašanje? Ljudi kažu da čovjek u životu rijetko kada ili gotovo nikada ne mijenja svoje ponašanje. Što onda? Možda su to samo riječi, ako ne i djela.

Netko će se priupitati kakva je to tema kada se priča o „razgovoru“. Pa svatko zna razgovarati kad nauči riječi! No, je li zbilja tako? Možemo li danas razgovarati tako da slušamo i pričamo, da nas se sluša i odgovara na temu? Izgleda: NE!

Mnogi su iskusili prirodne nepogode koje mogu promijeniti lice Zemlje, ali joj tek riječi mogu učiniti pravu katastrofu. Ljudi svakodnevno ogovaraju, razgovaraju, blebeću, kleveću, lažu. Milijarde riječi iz usta (često nepotrebnih) postaju najjače oružje na planeti. Ja sam gospodar izgovorenih riječi, a rob neizgovorenih – kaže jedna arapska poslovice. I zbilja, tek kad razgovor prijeđe u svađu, a svađa u tučnjavu, uvidimo da se trebalo zaustaviti mnogo ranije. Poznato je da čovjek 75% svog budnog vremena razgovara, samo 16% čita, a 9% piše. Međutim, koliko se u tom razgovoru sluša drugoga, budući da je bez slušanja sve izrečeno samo monolog, a gdje su sami monolozi tu nastaju nesporazumi, nemogućnost komunikacije i sukob.

Mi razgovaramo i bez riječi. Razgovaramo mimikom, pogledom, intonacijom, držanjem tijela i gestama. U razgovoru otkrivamo sebe budući da možemo razgovarati iskreno i neiskreno. Uspješan razgovor se ostvaruje tek kad govorimo što mislimo i osjećamo te kada se tako i ponašamo. Svima je poznato da u današnjim razgovorima nema iskrenosti i istine ili veoma rijetko. Nije teško otkriti čovjeka koji vas namjerno vara i zaključiti kako je taj razgovor uzaludan.

Međutim, povremeno dođe do nesporazuma iako nije bilo namjere varanja. Zašto? Nekada ono što smo namjeravali kazati često ne odgovara onome što smo kazali, a ono što smo kazali ne mora opet odgovarati onome što je drugi čuo, tj. može se shvatiti na više načina. Sve ovo čovjeka zabrine te se on priupita: Koliko se razumijemo? Kako sam siguran da me drugi čuo?

Poznato je: svoje osjećaje i želje treba izgovarati direktno i iskreno, a ne očekivati da će drugi sami otkriti što mi želimo reći. Kad bismo se više slušali i naša tumačenja zajedno provjeravali, bolje bismo se razumjeli, a time i više voljeli. Ali zašto je teško slušati? Neki uopće ne dopuštaju sugovorniku

da govori koliko njemu treba, već to određuju po svom raspoloženju. Mnogi smatraju da je moć govornišva dar i tko ga ima sve što kaže je ispravno, ali mišljenja sam da je moć slušanja daleko veći dar.

Poslušaj prije nego što progovoriš, možda uvidiš da treba šutjeti – kaže francuska narodna poslovice. Također, malo govornih vrlina malih ljudi dopušta velikim ljudima da kažu ono što misle. Netko je rekao: **Ako hoćeš zdravlja, ne jedi mnogo; ako hoćeš poštovanja, ne govori mnogo.** Sigurno je dotični iskusio koliko višak riječi može koštati. Jer tko govori što hoće, mora i slušati što neće. Pa tako i stara hrvatska poslovice kaže: Tko puno govori – taj ili puno zna ili puno laže. Mnogi će se upitati kako bi bilo kad bi se svi ljudi ovoga držali i počeli jedni druge slušati? - Tada nitko ne bi više govorio. Svi bi se ljudi bolje razumjeli, više povezali i dakako manje svađali.

Ovim tekstom namjera mi nije bila umanjiti riječi koje se prosiplju na pustim ispijanjima kave, popodnevnim časkanjima, zajedničkim izletima ili svakodnevnim radnim stankama, što je samo po sebi nemoguće, već pokazati kako nije uzalud činjenica što imamo dva uha, a samo jedna usta, jer prijatelja možemo imati samo ako ga saslušamo. Ovo razmišljanje završila bih riječima J.E. Berendta: *Kada prestajem slušati, prestajem i postojati! Kada počinjem slušati, počinjem i postojati! Ja slušam, dakle postojim!*

Ana Botić III.a

SLOBODNA SAM BITI DRUGAČIJA

(Rad upućen na Državni natječaj – pisan na zadanu temu. Natječaj raspisao Ured za ljudska prava pri Vladi Republike Hrvatske.)

Život me svakog dana iznenađuje. Nisu to uvijek ona krasna iznenađenja za kojima svi žudimo da nam poremete svakodnevnicu. Ponekad me ostave bez teksta, baš kao da me neki prolaznik tresne po glavi iz čista mira. Imam osjećaj da se to meni događa, da sam drugačija od drugih. Ne osjećam se nimalo bolje zbog te činjenice.

Znam da nitko na svijetu nije savršen, niti će ikada biti. Ne tražim niti želim biti savršena. Uvijek se nađe nešto što mi ne odgovara, a moram živjeti s tim jer to ne mogu promijeniti. Umjesto da grintamo i plačemo zbog toga, jednostavnije mi je to prihvatiti jer nas je takve stvorio Bog, a On sam zna što je najbolje za nas i zadaje nam brdo kušnji koje moramo prebroditi i učiniti ono što mislimo da je najbolje. Savršenstvo postoji samo u prirodi. Sve je točno tempirano, zna se zadaća svakog pojedinog lista na stablu, svake pčele u košnici, svake ribe u jatu, a u svemu tome nema ničeg nalik na ljudske zakone.

Ponekad imam osjećaj da sam jedna jako duga rijeka koja zna zavijati prenaglo. Nekad mirno tečem ljeskajući se na suncu, a nekad padam niz strme, oštre padine i smrskana nastavljam dalje. Unatoč tome,

gore bih se osjećala da netko baci na mene samo neki krivi kamenčić. Više bi me to povrijedilo jer taj kamenčić prodire u intimu, u moju najslabiju točku. Ljudi su okrutni, misle da mogu sve, da su svemogućí i jedino vrijedni. Ne znaju cijeniti

ništa, ni vlastito postojanje, ni različitost drugih ljudi.

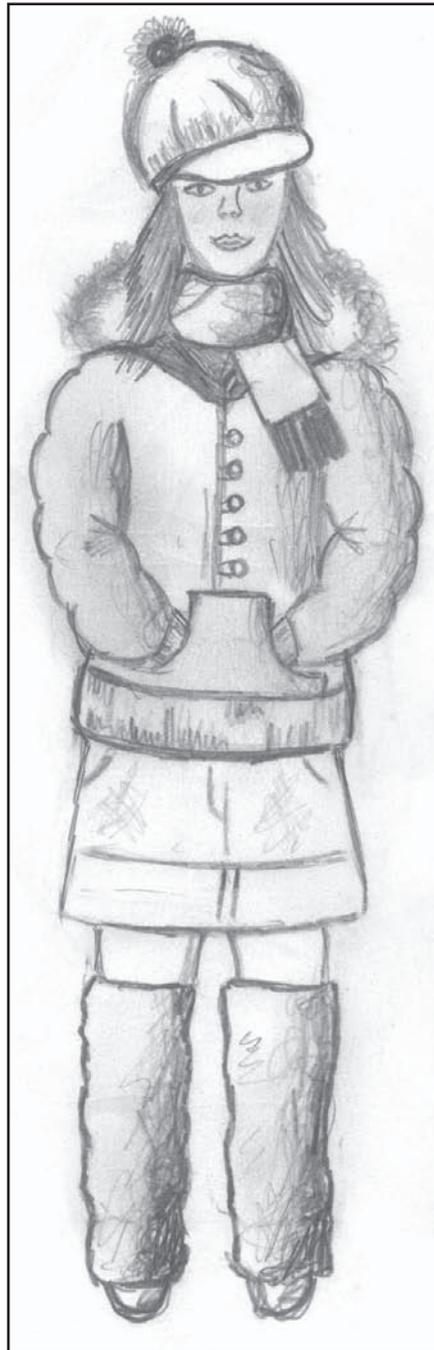
Jeste li ikada primijetili svijet oko sebe kako je šaren, misteriozan, neshvatljiv? Ljudi su također takvi. Svatko živi u svom svijetu, na svoj način i po svojoj tradiciji. Zbog toga je svaki čovjek jedinstven. Svaki narod, svaka kultura i svaka vjera je jedinstvena i različita od drugih. Izazov života je učiti, živjeti u različitosti. Različitost među ljudima je prednost, ne želimo valjda biti klonovi. Prihvatiti onoga tko je drugačiji – današnja je potreba da svi budemo slobodni. Uvjereni smo da smo jedinstveni i drugačiji, a u stvari smo, veoma slični.

Ja se nekad jednostavno gubim u svijetu, zamišljam ga kao veliki beskrajni ocean i ja sama pokušavam se izvući na obalu koja ne postoji. Ali ne odustajem, plivam dalje i strepim da me koja morska neman ne uhvati. Život je pun uspjeha i padova. Svaki uspon brzo zaboravimo i prijedemo preko njega. Na svakom padu, makar nam se činio tragičan, moramo podignuti glavu i nastaviti dalje. Od svake nesreće mi postajemo hrabriji i jači, na vlastitim greškama učimo.

Život je igra za koju treba naučiti pravila. Zašto nam nisu dana? Možda zato jer bi bilo prelako!

Lana Lučin II.a

(mentor: prof. Martin Vuković)

Josipa Najev I.a

HRVATSKA U EUROPI XXI. STOLJEĆA

Kuda ide ova država bez boca i gdje su nestale sve te prazne boce? Nekada su bile bačene u mulj pored puta, uz svaku cestu, bile su razbacane oko koša za otpad, parkovi su bili malo spremište boca, ali sada praznih boca nigdje nema. I nitko ne pita kako i zašto. A moja mala Hrvatska šuti, srami se pričati o bocama, jer zna ona dobro koliko pati zbog tog problema.

Gdje su boce nestale? I zar smo zaista tako odjednom postali ekološki osviješten narod? Ne, listovi od novina kojima se oni na dnu društva pokrivaju u zoru kada rosi – ti listovi i dalje leže na klupama u parku moga grada kao upozorenje, kao da kažu: «Ovo nije problem ekologije».

Skupljaju se boce jer se otkupljuju za pedeset lipa, a to narodu u ovoj mojoj državi puno znači. Ne svima, ne onima na vrhu, onim bogatim ljudima koji su bježali u Njemačku ili još gore – pljačali moju malu državu dok su je oni siromašni branili – ljudi kojima moramo biti zahvalni za ovu nezavisnost kojom se toliko ponosimo. Oni noći provode po parkovima.

Više se ne zna šetaju li ono dvoje jer su zaljubljeni ili možda traže boce. I kad noć zavlada Hrvatskom, ljudi izlaze tražiti boce. Šetaju spuštenih glava, više im nije odbojno ni pretraživanje kanta za otpad, ništa im više nije strano. I sretnu se dva poznanika, ali odjednom – ne pozdrave se, prođu jedan pored drugog i prepoznaju

Ivana Rapić I.b

«Posljednje Stipančiče» u svom prijatelju, susjedu, rođenom bratu. I svakom skupljenom bocom pošten tužan čovjek osjeća se kao u pjesmi «Ručak siromaha».

Ove godine i ja šetam parkom ni sama ne znam zašto. Možda zato što osjećam potrebu, možda jer me strah hoću li imati novca za godinu dana kada budem na fakultetu, a možda samo zato jer i ja proživljavam bol ljudi koji pate.

Sjedim uz more i razmišljam. Gledam na onu zapadnu stranu mora pokušavajući ugledati daleko kopno, jer tamo je Europa. Je li tamo bolje? Ma ne! Mislim da vidim i tamo s one strane Jadrana one tamnolute ljude kako kopaju po otpadu. Možda i oni traže boce.

Poželim glasno viknuti, ali tko da me sluša. Oni kojima siromašni porezom plaćaju da slušaju i rješavaju njihove probleme – oni se tim ne bave, to nisu njihovi problemi. Stanje u ovoj državi mora se mijenjati.

«Svijet treba mijenjati – počnimo od sebe», rekao je Ivan Pavao II. Što ja mogu učiniti za ovu državu? Ne znam. Osjećam se nemoćnom. Ako želim živjeti, trebam zaboraviti politiku i poslušati Hermanna Hessea i smijati se i onda kada je teško.

Teško je i smijati se, a ne osjećati bol kada znam kako se moja mala država bez boca nada da će u Europi naći rješenje za sve probleme. Ni ne sluti kako srlja...

Ana Žaja

(mentor: prof. Martin Vuković)

Božićna radost

Sretan Božić svakome
Neka bude mira, sreće.

Ako vjerujete u Boga
Ništa loše dogoditi se neće.

Dijelimo radost sa svima!
Pomozimo nesebično onima
Kojima je pomoć potrebna

I kakva god bila

Ona je uvijek posebna.

Ako je dana s ljubavlju i srcem.

Ako je uz to i osmijeh na licu

Znači da je prava i čvrsta

I da je potekla od Krista.

Anita Munjiza I.a

PREDSTAVA ŽIVOTA

Još jedna izgubljena ljubav i srušeni snovi, a ja stojim na mjestu, kao da je i vrijeme stalo za mene. Zatvorena u svoja četiri zida, tražim nadu i smisao života, a tako je mnogo stvari koje čovjeka čine sretnim! Sada shvaćam: život je samo predstava u kojoj sam ja glavna marioneta. Puštam navikama, željama i osjećajima da me kupe i opet sam samo igračka.

Kad bih se mogla probuditi u nekom boljem svijetu, svijetu ljubavi, ali ja više ne pripadam tamo! Kažu kako je patnja stvar izbora... Sreća mi je očito zaboravila adresu, a tuga po meni sat navija. Nalazim se u mraku svojih želja i sve što me okružuje samo je prolazna ljepota. Baš kad pomislim kako sam našla sreću, stvarnost me budi iz sna. Jedino što mi ostaje poslije svega je nada, a dok imam nju imam i budućnost. Nada je jedino svjetlo u mom životu, svjetlo koje me vodi svijetu o kojem toliko maštam!

Ivana Kostić III.a

RADNI USPJEH

Svaki čovjek ima 46 kromosoma i svoj spol što je iznimno važno za postizanje radnog uspjeha. U našoj je prirodi živjeti s tim, ali pri tom moramo imati na umu kako algebarski razlomci nemaju nikakve veze s kromosomima.

Naše su želje često posljedica našeg odraza u zrcalu. Upravo taj odraz je najbitniji za poslovni uspjeh. Podsvijest vam govori što je dobro, a što zeleno. Statistike govore – **ono što žarko želiš, vjerojatno nećeš ostvariti**. Iz toga zaključujem da je svaki trud uzaludan. No, ako ostvarimo neki cilj, znači da smo uspjeli. Jer kako je jednom davno rekao Aristotel: „Gdje svi poltroni /čitaj kreteni/ idu, tu idem i ja.“

Petar Vujčić III. a

IZBORI 2007

Ne mogu, niti prokomentirat situaciju u državi koja traje ove godine – ništa drugo nego čisti užas. SDP ili HDZ – pitanje je sad... Ma, tko god od njih bude izabran, čeka nas isto. Ogromna količina obećanja, a od toga će biti ispunjeno, ni manje ni više, nego nijedno. Naime, ove godine su se dogodile mnoge stvari koje su itekako pozitivne za mladež. Svi učenici osnovnih škola i učenici koji pohađaju prve razrede srednjih škola dobili su besplatne udžbenike i besplatan prijevoz do škole. Sad su sretni učenici i njihovi roditelji kao malo dijete koje dobije novu igračku. Ali... naravno postoji ali! Nakon ovogodišnjih izbora, kad netko od gore navedenih pobijedi na izborima, svi će shvatiti kako u stvari nisu ništa dobili, tj. ništa nije besplatno. Uvjet je kako udžbenici ne smiju biti oštećeni, a ako budu oštećeni, moraju se platiti. Samo me zanima što oni smatraju oštećenjem? Najvjerojatnije će oštećenjem smatrati i ime na knjizi koje je napisano kemijskom olovkom pa će naravno morati platiti sve knjige.

Ali, idemo dalje... Sva sreća što sam ja u trećem razredu srednje škole. Učenici su dobili i "besplatan prijevoz". Nakon izbora će najvjerojatnije poskupjeti cijene autobusnih karata, naravno nakon ukidanja povlaštenog besplatnog prijevoza pa će tako biti oštećeni ne samo oni koji su neko vrijeme imali "povlastice", nego i svi stanovnici prelijepe nam države koji nisu ni krivi ni dužni, ali...!

Antonio Šoda III.a

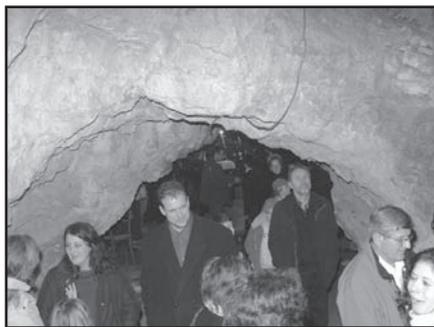

SPIIJA OD BILOSOJA KAO BUDUĆA TURISTIČKA ATRAKCIJA

Položaj spilje

Spilja od Bilosoja smještena je na sjevernom dijelu otoka Čiova, na sjeveroistočnoj padini brda Balan koje štiti Trogir od južnih vjetrova. Na sjevernom obronku Balana nastalo je trogirsko naselje Čiovo, kao dio grada Trogira. Prema istoku je Bili Dolac (današnji Bilin Dolac) u kojem bi se mogao tražiti korijen naziva Bilosoja jer se spilja nalazi na osojnoj strani Balana.

Sjeverozapadno, neposredno uz spilju od Bilosoja, izgrađen je samostan Uznesenja Marijina ili Gospe od Drida, poznatiji kao samostan Sv. Ante. Dok se crkva Sv. Ante nalazi na sjeveroistočnom rubu kompleksa u visini ulaza u spilju, njena istočna dogradnja izvedena je na samom ulazu u spilju, s tim da je u temeljima ostavljen prolaz kojim se omogućuje ulaz u pećinu. Znači, nad današnjim ulaznim hodnikom spilje je produžetak crkve, odnosno sakristija. Ova dogradnja je izvršena u 19. stoljeću, a time se mijenja i sam ulaz u spilju. Istočni kraj samostanske zgrade nalazi se iznad sjevernog dijela spilje, tj. nad podzemnom dvoranom u kojoj se nalazi gustirna s kišnicom iznad koje je otvor visok oko 7 metara. Nad ovim dijelom je malo dvorište u kojem je zidani vijenac ove neobične gustirne, što znači da je

Prolaz između prostorija D1 i D2

zgrada samostana unutar garbarita spilje oko 2 metra.

Iz tlocrta spilje dade se zaključiti da je duga 40 metara. U spilji nema stalaktita i stalagmita, ali postoji mogućnost da je poneki stalaktit /'mosur'/ postojao i da je odlomljen. Spilja je zanimljiva najviše zbog više odvojenih prostorija i neobičnog prijelaza iz civilizacije u iskonsku prirodu podzemlja. Ona je vlažna, sa zidova kapa voda u kojoj je aktivna kalcifikacija. Iako u njoj nema zanimljivih kalcitnih tvorovina (siga), zbog djelomično zasignanih zidova i svoje 'razvedenosti', spilja je na svoj način lijepa. U svakodnevnoj je uporabi, osvjetljena je, ima umjetnih objekata (gustirne, pod, ulazni dio). Tijekom Domovinskog rata služila je kao sklonište okolnom stanovništvu. Dosad se nije koristila u turističke svrhe, a po riječima upravitelja samostana fra Franje Zelenike, odsad može biti na usluzi turističkim djelatnicima i ostalim posjetiteljima kao turistička atrakcija, posebno ljeti kada se u njoj turisti mogu osvježiti na temperaturi od 17 stupnjeva. Inače, stalna temperatura u njoj je između 16 i 19 stupnjeva.

Ove godine upravitelj samostana fra Franjo Zelenika probio je led održavši u spilji po prvi put božićnu misu kojoj je

nazočilo tristotinjak vjernika skupa s gradonačelnikom Rožićem, a božićne napjeve izvodili su Vinko Coce i novoosnovani kvartet Sv. Ante. Jaslice su napravljene u dvorani D1, dok je božićno drveće postavljeno u dvorani D2, a oltar nad poklopcem gustirne G2 iste dvorane. Ovom prigodom fra Franjo je najavio kako će ovo postati tradicija, za idući će Božić organizirati žive jaslice, a spilja se može tijekom cijele godine koristiti i u turističke svrhe.

Ulaz u spilju i prva prostorija (D1)

Današnji ulaz više je sličan ulazu u konobu, nego u prirodnu spilju: počinje iz stražnjeg popločanog dvorišta i ide stubama uz sjevernoistočni zid crkve do 'podruma' zatvorenog metalnim vratima koja se zaključavaju lokotom. Zatim slijedi ulazni hodnik dužine 5 m i širine 1,5 m. Hodnik je zidan u cijelosti kamenom u obliku cigle. Iz ulaznog hodnika dolazi se kroz rešetkasta vrata niz četiri stube u prvu prostoriju veličine 7 x 4 m s proširenjem desno od ulaza 4 x 3 m i prirodnom nišom dubine 1,5 m nasuprot ulaza. Visina ove prostorije je preko 4 m. Orijehtacija ulaznog hodnika, samog ulaza i prve prostorije s prolazom do druge prostorije je sjeveroistok-jugozapad. Pod prve prostorije popločan je razmaknutim pločama koje na mnogim

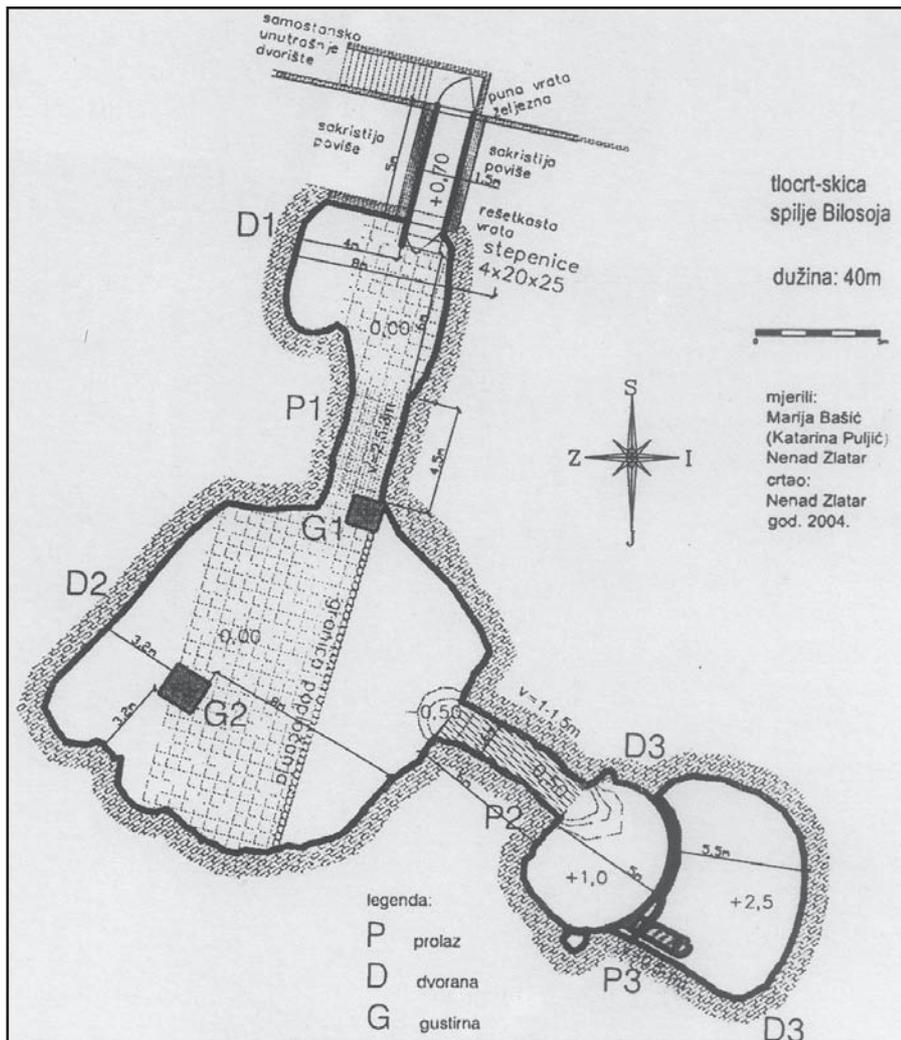

Vjernici u spilji na Božić '07.

Vinko Coce i kvartet Sv. Ante

Božične jaslice u prostoriji D1

druge prostorije dolazi u treću. Ovaj prolaz je neudobniji od prvog, pod je gotovo horizontalan, širok oko 3 m, a visok oko 1,3 m i zahtijeva pažljivo sagnuto hodanje. Na drugom kraju prolaza dolazimo do dna lijevka treće prostorije. Oдавde se pod spilje diže približno pod kutom od 45 stupnjeva. Lijevo od ulaza je niša 1,5 x 5 m podignuta za 1,5 m od kote ulaza. Otprilike kako se podiže pod prostorije, istim nagibom podiže se i strop ovog dijela spilje, tako da je visina prostorije ista na svim mjestima i iznosi oko 3 m. Na podu ima malo tucanika koji je posut zbog blata. Prostorija je improvizirano osvijetljena.

Treću prostoriju možemo podijeliti na dva dijela: ulazni dio je široki lijevak, odsječen sa strane ulaza, promjera oko 5 m. Prvo raste, a prema sredini spilje je zaravnan, zatim blago ponire prema nadvišenom drugom dijelu ove prostorije. Ovo nadvišenje nalik na ložu ne obuhvaća cijelu širinu niže prostorije, nego otprilike polovinu širine s lijeve strane.

Loža je 2,3 m viša od partera, u globalu je taj prostor zaobljen, malo izdužen, oko 5,5 x 9 m. Pristup do lože moguć je penjanjem preko ruba ili provlačenjem kroz treći prolaz. Ovaj prolaz je najuži (cca 0,7 m) i najkraći (cca 3 m), a nije horizontalan kao prva dva i vodi ukoso prema gore.

Elvira Vučkić III.b

(Prema Monografiji Župe sv. Jakova)

mjestima nedostaju tako da je pod više zemljan nego popločan. Prostorija je osvijetljena improviziranim električnim kabelom, kao i ostale dvije. Prva i druga prostorija povezane su prirodnim prolazom dužine 4,5 m i širine 2 m. Visina prolaza od 2,5 m omogućava uspravan hod čovjeka pa je ovaj dio spilje usporediv sa zapuštenom podrumskom konobom starinske kuće.

Druga prostorija (D2)

Kroz opisani prolaz dolazi se u drugu prostoriju koja bi se mogla nazvati dvoranom. Njene dimenzije su 13 x 14 m i gotovo je četvrtasta. Zidovi dvorane su zasignani s primjesama crljenice te djeluju šareno obojeni, pri čemu prevladavaju žute, smeđe i crvene nijanse. Proces kalcifikacije na temelju kapanja još uvijek je aktivan, ali nema stalaktita koji su

u fazi stvaranja, na temelju cjevčica veličine 5 - 6 cm.

U ovoj dvorani nalaze se dvije gusterne u kojima se skuplja kišnica, a pretežno se koristi za zalijevanje vrta. Manja gusterina je u kutu prolaza iz prve u drugu prostoriju, uz njezin istočni rub.

Druga (veća) gusterina nalazi se 8,5 m od prve u sjeverozapadnom dijelu dvorane, zapravo u kutu te je od oba zida udaljena 3,5 m. Visina ove dvorane je preko 5 m, a iznad veće gusterne strop spilje je otvoren. Kroz taj otvor fratri su mogli doći do vode bez silaska u spilju. Pod dvorane je horizontalan cijelom dužinom i djelomično popločan.

Treća prostorija (D3)

Na južnom rubu velike dvorane je udubljenje pred otvorom koji je početak drugog prirodnog prolaza. Njime se iz

ODIJEVANJE

Modni kutak za djevojke

Današnja moda vrlo je senzualna i uistinu atraktivna. Više otkriva nego pokriva tijelo jer su materijali poprilično prozirni. Suknje, majice i košulje koje su *in* moraju biti kratke, a hlače spušenoga struka...

Posvuda možemo vidjeti mlade ljude, međutim i one starije kako slobodno otkrivaju svoje tijelo. No, bitno je znati: kako i koliko? U odijevanju iznimno je bitna umjerenost uz današnji minimalizam, jer svako pretjerivanje je suvišno. Danas se tijelo koristi i u marketinške svrhe (modeli, manekenke). Mediji, časopisi prepuni su polugolih djevojaka i muškaraca, a kako smo mi i tzv.

Ivana Lučić I.c

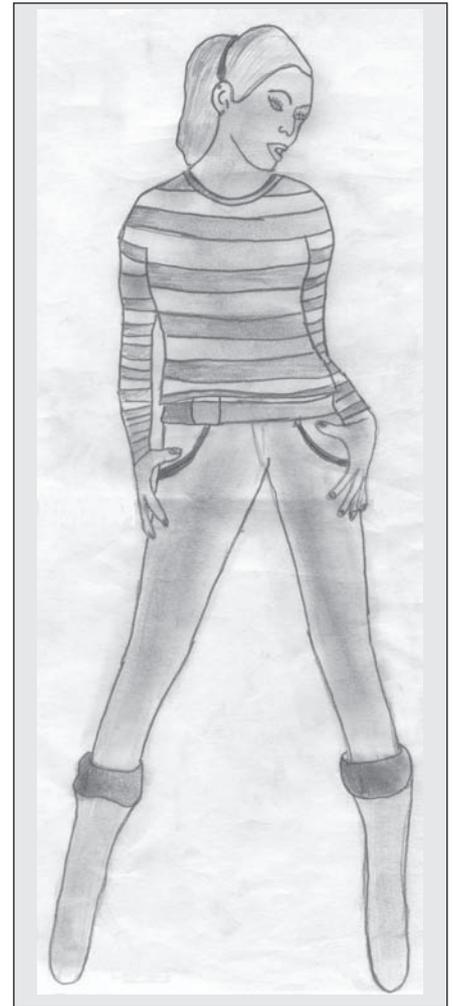
žrtve mode, želimo slijediti nekakav *trend*. Što je *in*, a što *out*?! Mudra izreka kaže kako odijelo ne čini čovjeka, ali pitanje odijevanja je veoma osjetljivo jer dotiče čovjekov ponos, a i taštinu. Mislim kako odjeća otkriva mnogo toga o nama samima. Ne samo naš društveni i ekonomski status već i naše moralne vrijednosti. Odjećom pokazujemo što želimo da drugi misle o nama. Bitno je u svemu biti **svoj** pa tako i u odijevanju, izgraditi svoj stil, odijevati ono što ti želiš i ono što ti voliš.

Evo nekoliko savjeta kako se odijevati:

- U glavi prvo zamisli kako izgledaš!
- Kupuj na raznim mjestima!
- Posudi odjeću iz prethodnog razdoblja, kombiniraj!
- Uloži u nekoliko komada odjeće koji su uvijek moderni!
- Pronađi nešto u čemu se osjećaš ugodno!
- Modni dodaci su potrebni (nakit, torbica, naočale itd.)!
- Uvijek počni od donjeg rublja!
- Budi hrabra i prekreiraj svoju odjeću onako kako ti zamisliš!
- Imaj povjerenja u mišljenje svojih najbližih!
- Eksperimentiraj!

A, evo nešto i za naše *trandseterice*! Što se to nosi ove duge i hladne zime?

Jesen/zima 2007./2008. ne žudi za bojom, blistavilom, glamurom i isticanjem. Kao i prošle, i ove zime su vrlo aktualni zemljani tonovi i tamne boje, na vrhu s neizbježnom crnom i njenom sljedbenicom sivom. Elegantra, tiha i umjerenata ženstvenost, koju nosi vjetar 40-ih godina, francuski *chic*, kult Parižanke koja upravo nenačlanavanjem naglašava svoju ženstvenost i jednostavnost odjevnog predmeta.

Daria Mrdaković I.c

Unikatan način čitavom minimalizmu je detalj u obliku debelog remena (pojas) kojim se naglašava struk, lakirani i s velikom kopčom kao nadopuna za kaput, koji mora pojačati ramena (s velikim ovratnicima ili kapuljačama). Koža, a i vuna su definitivno *in* ove sezone, izdužiti noge (tajice), ukratko biti elegantna i ležerna u svakoj prigodi. A, za one manje hrabre alternativa su hlače i suknje u kombinaciji sa svilenkastim košuljicama. Suknja je simbol ženstvenosti, ove zime ocrta liniju donjeg dijela tijela, a dosežu ispod koljena. To bi ukratko bio *trend* ove zime. Što tko voli, neka izvoli!

Stephanie Mirjam Ilak II.b

POSJET ZAGREBU

Sredinom mjeseca studenog 2007. godine dva treća razreda hotelijersko – turističkih tehničara te četvrti razred računalnih tehničara SSŠ „Blaž Jurjev Trogiraniin“ otputovala su u Zagreb u posjet Hrvatskom saboru.

U ranim jutarnjim satima, još pospani, krenuli smo iz Trogira na jednodnevni izlet koji je bio edukacijskog tipa. Većinu učenika, osim Sabora, zanimalo je druženje u autobusu i sam grad Zagreb te je atmosfera bila vedra i iščekujuća – kad ćemo napokon stići u taj **beli grad**?

U zgradi Hrvatskog sabora, vodič nas je proveo kroz sve prostorije zanimljivo pričajući o njihovoj povijesti i bitnim odlukama koje su se tu donijele i susretima koji su obilježili budućnost Hrvatske u političkom, gospodarstvenom, diplomatskom smislu.

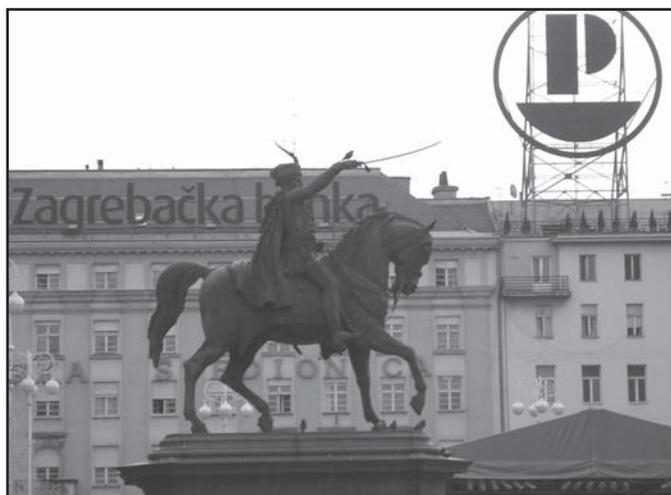
Hrvatski sabor je Hrvatima sveto mjesto, u njemu se odupiralo tuđinu, u njemu se dogovaralo o načinima otpora kojekakvim monarhijama i carstvima, stvarale su se strategije obrane u vremenima rata, a danas je poprište borbi političkih stranaka oko različitih zakona – što je i bit demokracije. Svi smo pozorno i bez daha slušali.

Posjetili smo i Europski informacijski centar u kojemu smo pogledali poučno - šaljivu prezentaciju o EU.

No, ipak je neobvezatni dio bio svima najzanimljiviji. Kratko slobodno vrijeme šetali smo zagrebačkim ulicama obilazeći velike trgovačke centre, kupujući dražesne stvari i usput ispijajući kave kako bismo do povratka ostali budni.

Posjet Hrvatskom saboru bio je ujedno i poučan i zabavan.

Elvira Vučkić III.b

SPORTSKO NATJECANJE

Povodom Dana grada, kao i Dana škole, u Sportskoj dvorani *Vinko Kandija* upriličeno je sportsko druženje dviju trogirskih srednjih škola 13. studenog u međusmjerni / između 13 i 14 sati. Nogometnu utakmicu igrali su učenici SSŠ «Blaž Jurjev Trogiraniin» i SŠ Ivana Lucića. Tog dana nastava je bila skraćena kako bi učenici i profesori mogli biti nazočni ovoj manifestaciji.

Pred brojnim navijačima, naša momčad pokazala je pravi nogometni talent. U prvom poluvremenu povelili smo s dva gola razlike, dok smo u drugom poluvremenu, pomalo svladani umorom, primili dva zgoditka. Potom smo se okuražili te postigli još jedan gol što je rezultiralo pobjedom ekipe naše škole.

Uz malo znanja, sreće i ljubavi prema sportu, momci su zasluženo odnijeli pobjedu. Svojom igrom pokazali su kako je sport uvijek izvor dobre zabave i druženja.

Naša je škola uvijek bila uspješna u sportskim aktivnostima, kako u nogometu, tako i u ostalim sportovima. Zato čestitamo našim momcima na ovoj pobjedi koja je, nadajmo se, samo jedna od mnogih koje ćemo postizati u budućnosti. U školskim klupama neprestano se izmjenjuju učenici - stari odlaze, a novi dolaze. Vjerovat ćemo kako će među onima koji tek namjeravaju pohađati našu školu biti još mnogo njih koji će svojim talentom i pobjedničkim duhom uzveličati naredna sportska druženja.

Ana Marić IV.b

Nogometna utakmica: "Gimnazija" - "Strukovna"

SREDNJA ŠKOLA I JA

Bližio se kraj osnovne škole. Trebalo je odlučiti gdje i u kojoj školi želimo nastaviti obrazovanje, što nas uistinu zanima, koji su nam predmeti omiljeni i čime se želimo baviti ostatak života. Zazvonilo je i zadnje osnovnoškolsko zvono i već sam se osjećao zreliji i spremniji za srednju školu.

Dolazak na upis u novu školu bio je bitan i dugo očekivan trenutak. Svako novo lice sam upamtio.

Nakon ludog ljeta i uživanja, valjalo je staviti torbu na leđa i krenuti na nastavu, no ovoga puta u srednju. Naslušao sam se raznih priča o srednjoj školi i bilo me malo strah.

Prvi dan – tišina u razredu. Svi se međusobno gledamo i odmjeravamo. Profesori govore, a mi slušamo o pravilima rada, reda i ponašanja. Svi su imali strog i pomalo zastrašujući stav prema nama, osim profesorice Mujan i našeg dobrog i zabavnog razrednika, koji su nas između ostaloga i hrabрили. Problemi su naravno nastali i kod mijenjanja učionica. Lutali smo kao stado ovaca. Tako je završio taj prvi, šokantan dan za nas prvaše.

Sljedeći dani već postaju zanimljiviji. Upoznavanje u razredu nije dugo trajalo, a već su pale prve šale i smijeh. Što se tiče profesora, shvatili smo kako je prvi sat bio samo nastup kojim su nas namjerali „prepasti“, ne bi li nam ukazali na ozbiljnost srednjoškolskog obrazovanja.

I mi smo doista ozbiljno shvatili – nema šale, treba učiti i raditi.

A što reći o odabranom zanimanju koje smo upisali, očekivanjima, željama i motivaciji za rad?! Računalni tehničar u

strojarstvu izvrsno je zanimanje s kojim se može optimistički krenuti u život. Razlozi za to su suvremena računalna oprema u kabinetima i znanje koje ćemo dobiti. Zato sam i izabrao ovo zanimanje. Tijekom osnovnoškolskog obrazovanja, mi učenici koji volimo tehniku, stekli smo temeljna znanja iz tehničkog crtanja, fizike i matematike, ali i preciznost, urednost, strpljenje i upornost. Te ćemo vještine i nadalje usavršavati u ovom zanimanju u novoj školi i novoj sredini, pripremajući se za fakultet.

U 1. f većina učenika posjeduje te odabrane kvalitete i smatram kako svi imamo velike mogućnosti za uspješan završetak školovanja u ovom zanimanju.

I tako, polako ali sigurno prilagođavamo se novoj sredini, profesorima, nastavnim sadržajima, novim prijateljima i obvezama. Svakim danom smo sve sigurniji u sebe, svoje mogućnosti, kao i u svoj izbor srednje škole – naše škole „Blaž Jurjev Trogiranin“.

Mate Rajčić I.f

Živa istina

Učim za 5

Naučim za 4

Odgovaram za 3

Zaslužim 2

Dobijem 1.

Anita Varnica III.a

Elvira Vučković III.b

Školski rječnik

Škola – sivi dom

Učionica – kuća strave

Učenici – robovi

Profesori – robovlasnici

Dnevnik – popis mučenika abecednim redom

Usmeno rešetanje – teško je biti sam

Šaptači – prijatelji stari gdje ste?

Ploča - zelena smrt

Kreda – bijela smrt

Zadnja klupa – slatki život

Spužva – izgovor da se izađe

WC – gori vatra

Početak nastave – dobar dan tugo

Ljetni praznici – prohujalo s vihorom

Školska godina – cilj ostati živ

Nedjelja – jedan dan života

Pismeni – pranje mozga

Petica – što je to?

Jedinica – naša svakodnevica, državni neprijatelj br.1

Dvojka – veseli se srećo moja

Trojka - na Zapadu ništa novo

Školsko zvono – izbavitelj

Veliki odmor – put prema raj

Mali odmor – pet minuta života

Kontrolni – ne okreći se sine

Kraj školske godine – biti ili ne biti?

Anita Varnica III.a

BISERI

K	E	S	T	E	N	J	A	V	I	LJ	Š	K	G
A	G	O	A	N	A	N	A	S	M	D	S	A	A
M	A	NJ	Š	E	R	T	M	A	S	V	O	P	L
E	A	K	U	B	A	J	A	A	E	I	K	I	Š
B	A	N	A	N	A	I	N	V	Đ	Š	O	Š	P
A	NJ	U	D	K	N	M	G	K	Ž	NJ	K	J	C
I	I	U	Š	A	E	A	O	S	O	A	E	A	O
V	D	U	H	D	R	Š	L	E	R	R	T	G	R
I	R	A	N	U	M	I	L	R	G	A	G	O	A
K	A	Č	N	A	R	A	N	B	M	A	K	D	H
O	M	S	M	O	K	V	A	A	M	E	D	A	B

ANANAS
BADEM
BANANA
BRESKVA
CATA
DINJA
DUNJA
GREJP

GROŽĐE
JABUKA
JAGODA
KESTEN
KIVI
KOKOS
KRUŠKA
LIMUN

MANDARINA
MED
MAK
MALINA
MANGO
NARANČA
NJUH
ORAH

SMOKVA
ŠIPAK
ŠLAG
ŠLJIVA
TREŠNJA
VIŠNJA

Josipa Grozdanić III.a

Učimo zamjenice

Profesor: Je l' može –Umivam sebe.
Učenici: Može.

Profesor: Je l' može – Češljam sebe?
Učenici: Može.

Profesor: Možete vi, ja više ne moram.

Profesor učeniku: „Daj vidi kakva su vrata s druge strane!“

Učenica: Ah!

Profesor: Ah, težak je život!

Učenica: Je, šta ćeš poč' govorit'.

Profesor: Je, još je teži kad ti cigla padne na glavu.

Učenica: Je l' mogu ići na WC?

Profesorica: Ne može. Nema WC-a, eksplodirao je.

Profesor: 'Ajmo, izlazi!

Učenik: Al' on me tuče!

Profesor: 'Ajde, 'ajde, igrajm'o se razlaza.

(Naklon) Do viđenja gospodo!

Učenica: Čekajte profesore!

Profesor: Koga? Reci mi i ja ću čekati.

Učenica: Novu godinu, profesore!

Profesor: Što ću je čekati, doći će ona sama!

Učenica: Ovdje se više ništa ne može, što sad?

Profesor: Plakati!

Učenica: Koliko ćemo zadataka imat'?

Profesor: Jedno šesnaest.

Učenica: Ludnica!

Profesor: Ma i gore!

Profesor: Gdje ti je bilježnica, baba vježba doma, je l'?

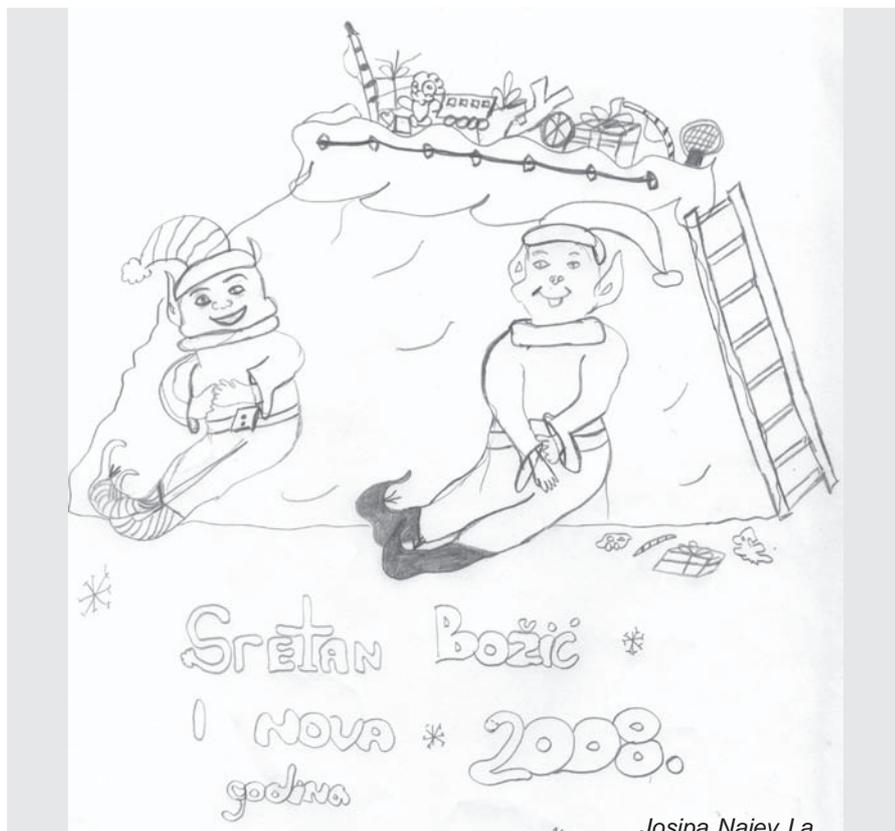
Učenica: Zaboravila sam staviti novu u torbu.

Profesor: Kako? Potrošila na pivu!

Profesor: Što dobiješ kad kvadriraš?

Učenica: Plus.

Profesor: Bit će tebi pljus.

Jelena Katić & Ivana Đogić IV.a

EPITAFI

Na nadgrobnim spomenicima nekih ljudi:

Bio je dobar čovjek, uglavnom dok je šutio.

Bila je tiha, mirna, nikad je se nije čulo. Ah da, bila je i nijema.

Umro je tragično. Autom je vozio malo brže nizbrdo, kad ono krava.

Prvi put legla sama.

Bila je pametna, ali je skrivala svoju inteligenciju.

Nikada nije pio. Samo jednom se opio - i nikada više.

Tko kaže da wc školjka ne može ispasti iz aviona? (očiti razlog smrti ovoga čovjeka)

U travi odrastao, od „trave“ i umro.

Brao je koprivu. Opa, hoće grom u koprive.

Hobi joj je bio skakanje s padobranom - naravno kada se padobran otvarao

Dode Mujo u New York. Hoda on tako i gleda uokolo kad odjednom začuje:

„Hej, zemljače!“ Mujo se začudi pa upita:

“Kako znaš da sam i ja Bosanac?!”

“Pa i ja sam, čovječe, Bosanac; svoj svoga poznaje.”

Muji se čovjek svidio pa nastavi pričati s njim. Nakon nekog vremena, Mujo ga upita:

”Reci mi kako zarađuješ za kruh?”

”Vrlo jednostavno, bavim se opasnim sportom. Skačem s Kipa slobode za dolare.”

”Pa kako se ne ubiješ?!”

”Ma, to ti je mačji kašalj. Evo, vidi!”

I popne se na Kip slobode, skoči dolje, digne se, a ljudi navale i dijele novac. Čovjek kaže:

”Probaj i ti, vidiš kako je lako.” Mujo, čim je vidio

koliko je dolara onaj skupio, odmah se popne na Kip slobode, skoči dolje i naravno - smrskava se na asfaltu i ubije se. Nakon nekog vremena začuje se s razglasa:

”Moli se gospodin Superman da ne za..baje Bosance.”

* * *

Pravi se most preko rijeke. Jedan čovjek sjedi na obali, promatra i samo ponavlja: ”Pametno, pametno!”

Sutra, opet ista scena. Čovjek i dalje sjedi i ponavlja: ”Pametno, pametno!”

Treći dan dosadilo glavnom inženjeru. Priđe onom čovjeku i pita ga: „Šta je, majke ti, pametno?”

“Pa pametno ste postupili što ste okrenuli most preko rijeke, da ste niz nju, ne bi ga nikad napravili.”

* * *

Iskrcali se Bosanac, Hrvat i dva Srbijanca na Mjesec. Čim su alunirali, poče rasprava čiji je Mjesec.

Kaže Hrvat: “Čujte dečki, ovaj pejisaž isti kao naša obala, ovo je naš povijesni prostor”.

”Ma ne”, kaže Bosanac, “vidite da su ove planine iste naše bosanske, ovo je naše i kapak”.

Jedan od Srba izvadi pištolj i upuca drugog: “Gdje god je srpski grob, tu je i srpska zemlja!”

* * *

Napiše frajer na zidu poduzeća: Direktor je lud.

Odmah ga uhvati murja i s njim na sud.

Nemirna sutkinja donese presudu - Godina, mjesec i jedan dan zatvora.

U obrazloženju stoji: Jedan dan - zbog napuštanja radnog mjesta i korištenja radnog vremena u dokolici.

Jedan mjesec - zbog upropaštavanja društvene imovine: četke, boje i te “fore”.

Jedna godina - zato što je otkrio gospodarsku tajnu.

Pripremio: Antonio Šoda III.a

UČENICI U RAZNIM PRIGODAMA

Amatersko kazalište Trogir - Ivana Zokić (desno)

Amatersko kazalište Trogir - Anđelo Barišić (desno)

Nogometna utakmica: "Gimnazija" - "Strukovna"

Konobarice u kabinetu posluživanja

Posjet Zagrebu

